

TWEESTRIJD

AFLEVERING ÉÉN

Scenario:

Matthijs Bockting & Pieter van den Berg

Regie:

Kadir Ferati Balci

Producent:

Tomtit Film

Mockingbird Productions

SHOOTING SCRIPT

05-08-2022

De Arabische teksten ontbreken nog

Een uitgestrekte woestijnvlakte. Rotsen en opwaaiend zand.
Trillende lucht door de hitte. Dan ineens --

GEWEERSCHOTEN en ONTPLOFFINGEN --

Een heftig gevecht tussen twee onzichtbare vijanden. De
schaarse begroeiing vat vlam door de ontploffingen en er
ontstaat een enorme rookontwikkeling.

GEHIJD en VOETSTAPPEN --

Uit het niks komt een in het zwart gesluierde vrouw uit de
rook tevoorschijn. Dit is LAURA (20, getint en klein van
stuk). Ze trekt een klein meisje met zich mee - TAWBAH (4).

Een SALVO VAN KOGELS slaat in de grond vlak voor Laura's
voeten. Geschrokken staat Laura stil en staart naar een
tiental bewapende PESHMERGA SOLDATEN in camouflagekleding.

Laura duwt Tawbah beschermend achter zich - klaar om zichzelf
als schild te gebruiken.

De soldaten spreken Arabisch, met een Koerdische tongval -
Laura kan zich moeizaam verstaanbaar maken.

PESHMERGA SOLDAAT KARIM
Afdoen... nu!

PESHMERGA SOLDAAT KARIM
Arabisch

De soldaat blijft op afstand en wijst op de bolling bij
Laura's buik. Laura ziet de angstige gezichten van de overige
soldaten - bang dat ze een bomgordel draagt --

LAURA
Ik... Ik heb niks...!

LAURA
Arabisch

Laura wil meteen laten zien wat ze op haar buik heeft zitten.

PESHMERGA SOLDAAT KARIM
Langzaam!

PESHMERGA SOLDAAT KARIM
Arabisch

De soldaat doet een paar stappen dichterbij en geschrokken
staart Laura in de loop van zijn geweer.

Tekst over beeld: 12 juli 2016 - Noord-Irak: Grensgebied
tussen Koerdistan en de Islamitische Staat

Laura duikt naar de grond en wikkelt de zwarte stof van haar
buik af - het blijkt een DRAAGDOEK te zijn en Laura's zoontje
HAMIDU (1) komt tevoorschijn --

LAURA
Help ons, alsjeblieft...

LAURA
Arabisch

Hamidu huilt als Laura hem los haalt. Ze houdt hem
demonstratief in de lucht om te laten zien dat ze geen
bomgordel om heeft.

102 **INT. ERBIL - COMPOUND PESHMERGA - TELEVISIESTUDIO - DAG** 102

Een geïmproviseerde televisiestudio: Laura - gekleed in schone kleren en hidjab - zit op een zwarte leren stoel.

Achter haar hangt een rood-wit-groene vlag met een zon in het midden: de Koerdische vlag. De CAMERAMAN (Alaan) wijst op de draaiende camera voor haar neus en praat Engels met Laura --

CAMERAMAN ALAAN	CAMERAMAN ALAAN
Je hoeft alleen wat vragen te beantwoorden.	<i>You just have to answer some questions.</i>

Laura knikt - duidelijk onder de indruk van de hele situatie.

CAMERAMAN ALAAN (CONT'D)
Zeg wie je bent. En waar. En dat we je goed behandelen.

CAMERAMAN ALAAN (CONT'D)
Tell me who you are. And where you are. And that we treat you well.

Laura pulkt aan de NAGELLAK op haar nagels.

CAMERAMAN ALAAN (CONT'D)	CAMERAMAN ALAAN (CONT'D)
Ben je klaar?	<i>Are you ready?</i>

Laura kijkt op en knikt voorzichtig. Dan ziet ze hoe het RODE LAMPJE op de camera aangaat.

Van het één op het andere moment verandert er iets in Laura's blik. Een plotselinge glimlach. Een moment van ontlading --

LAURA
I'm Laura... I was born in Den Haag
and I lived in... Sweet Lake City.

-- TITELSEQUENTIE --

103 **EXT. ZOETERMEER - METRO - DAG** 103

Een jongere Laura (17) - zonder religieuze gezichtsbedekking - zit in de metro.

Tekst over beeld: 2013 - Zoetermeer

Laura scrollt op haar telefoon langs enkele berichten van een islamitische datingwebsite. We zien flarden van zinnen:

gewoon casual... geen gedoe... niet iets serieus...

Vanuit haar ooghoeken ziet Laura hoe een GROEPJE JONGENS naar haar zit te loeren. Laura probeert de jongens te negeren en kijkt uit het raam naar buiten.

In de weerspiegeling ziet Laura tot haar frustratie hoe de geile blikken haar lichaam scannen. Laura fluistert in zichzelf - alsof ze iets oefent --

LAURA
Chaibate... Chai-bate...
Chai...bate...

Als Laura opnieuw een blik werpt op het raam ziet ze de jongens nog steeds staren. Laura probeert de jongens te negeren en fluistert in zichzelf door. Standvastiger dan hiervoor --

LAURA (CONT'D)
 Mijn adoptie-ouders vlogen naar...
 Chai-ba-

Laura struikelt duidelijk over deze plaatsnaam. Dan herpakt ze zich --

LAURA (CONT'D)
 Ik weet even niet meer hoe dat
 dorpje heet. Net buiten Marrakesh.
 'Lau-ra' noemden ze mij.

Laura's tekst klinkt ingestudeerd. Ze werpt opnieuw een blik in het raam en ziet nu dat één van de jongens op haar af loopt. Snel staat Laura op en loopt de andere kant op naar de deur. Weg van de jongens.

104

INT. ZOETERMEER - HUIS AISHA - KAMER NOUR - DAG

104

Laura zit met haar rug naar een grote spiegel toe - in de spiegel zien we Laura's Vlaams-Marokkaanse vriendin NOUR (gekleed in een hidjab) tegenover haar zitten. Laura vertelt opnieuw haar verhaal --

LAURA
 Ik weet even niet meer hoe dat
 dorpje heet. Net buiten Marrakesh.
 'Lau-ra' noemden ze mij.

Nour lacht - dan in het Vlaams --

NOUR
 Lamyae is echt veel mooier. Wat
 vinden je ouders daarvan?

Laura is even stil. Deze vraag heeft ze niet ingestudeerd --

LAURA
 Die snappen het niet. Wat ik voel.
 En welke kant ik op wil.

Nour knikt instemmend.

NOUR

Mijn moeder ook niet. En d'r nieuwe man is nog Hollandser dan jouw vader.

LAURA

En je echte vader?

NOUR

Die snapt me wel, maar m'n moeder vindt dat ie een verkeerde invloed op me heeft. Na de scheiding nam ze me hiernaartoe. Naar dit *shithole*.

Terwijl Nour het woord uitspreekt heeft ze door tegen wie ze het zegt. Nour haalt lachend haar schouders op - *sorry*.

Laura glimlacht - een blik van herkenning - dan --

LAURA

Waar heb je hem liggen?

Een glimlach van Nour, als ze een hidjab tevoorschijn haalt. Laura kan haar ogen er niet van af houden.

Nour geeft de hidjab aan Laura. Even betreft Laura's glimlach. Ze durft het eigenlijk niet te zeggen --

LAURA (CONT'D)

Wil je me helpen..? Ik heb alleen op YouTube gekeken...

Nour glimlacht. *Tuurlijk*. Ze draait de bureaustoel van Laura zodat ze tegenover de spiegel komt te zitten.

Laura kijkt in stilte naar haar eigen spiegelbeeld. Hoe Nour de hidjab stap voor stap om Laura's hoofd heen wikkelt. Laura volgt de minutieuze handelingen van Nour.

Laura durft zichzelf nauwelijks meer aan te kijken in de spiegel. Dit ziet Nour ook als ze klaar is --

NOUR

Staat mooi toch?

Laura haalt voorzichtig haar schouders op - dan twijfelend --

LAURA

Het voelt alsof ik deze nog niet verdiend heb.

Nour hangt over Laura's schouder heen, zoekt oogcontact met haar via de spiegel --

NOUR

Dit is een nieuw begin Lam.

Dan kijkt Laura voor het eerst zichzelf aan, met hidjab. Een voorzichtige glimlach breekt door op Laura's gezicht. *Een nieuw begin.*

105

INT. ZOETERMEER - HUIS AISHA - GANG - DAG

105

Laura en Nour staan in de gang als de stem van AISHA (50'er, geen religieuze kleding) klinkt.

AISHA

Wat mooi!

Laura probeert zich een houding te geven. Ze weet niet hoe ze dit compliment in ontvangst moet nemen.

NOUR

We moeten gaan, mam.

Laura merkt de stilte tussen Nour en Aisha die net iets te lang duurt. De twee hebben duidelijk ruzie gehad.

Aisha probeert contact te zoeken via Laura --

AISHA

Mooie kleur ook. Zit ie niet te strak?

Laura laat het toe hoe Aisha de hidjab een klein beetje losser doet op Laura's hoofd. Vanuit haar ooghoeken ziet Laura hoe Nour geïrriteerd toekijkt.

LAURA

We... moeten gaan volgens mij.

106

EXT. ZOETERMEER - HUIS AISHA - DAG

106

Zo gauw Laura en Nour buiten zijn, doet Nour de hidjab weer goed en maakt zo de handeling van haar moeder weer ongedaan.

LAURA

Hebben jullie ruzie gehad?

NOUR

Ze is altijd *pissed* als ik van m'n vader vandaan kom.

LAURA

Is ie zo streng dan?

NOUR

Hij wil dat ik ontdek wie ik ben.

LAURA

Ik zou willen dat ik dat met m'n vader kon bespreken.

NOUR
Misschien dat dit wel kan bij je
biologische ouders?

Een ongemakkelijke blik van Laura. Dan pakt Laura zwijgend haar fiets.

107

EXT. ZOETERMEER - WINKELSTRAAT - DAG

107

Laura en Nour staan aan het begin van een winkelstraat. Laura nog wat onwennig. Dan recht ze haar rug en knikt kort naar Nour. *Ze is er klaar voor.*

Laura en Nour lopen door de winkelstraat. Links en rechts passeren ze verschillende jongens. Dan valt Laura's oog op één van de jongens die in de metro geilend naar haar keek.

En tot Laura's verbazing wordt ze nu niet nagestaard. Laura probeert haar glimlach te verbergen. *Alsof ze onzichtbaar is.*

Vanuit haar ooghoeken ziet Laura de glimlach van Nour, terwijl Laura meer en meer het gevoel heeft alsof ze zweeft.

108

INT./EXT. ZOETERMEER - AUTO ERIC - DAG

108

WEER TERUG IN HET HEDEN rijdt een auto door een typische woonwijk in Nederland.

Tekst over beeld: 12 juli 2016 - Zoetermeer

In de auto tikt ERIC (50, een vlotte krullenbol) nerveus op zijn stuur. Op de speaker klinkt een stem in het Duits --

DANIEL	DANIEL
Dit is de voice-mail van	<i>Duits</i>
Daniel Köhler. Berichten na	
de piep.	

In het Engels spreekt Eric zijn bericht in --

ERIC	ERIC
Daniel, waarom is er nog niks	<i>Daniel, why is everything</i>
bekend? Heb je nog niks van	<i>taking so long. Haven't you</i>
je team gehoord? Bel me!	<i>heard from your team yet?</i>
	<i>Call me!</i>

Eric tikt het gesprek op zijn scherm weg. Een verbeterd blik op zijn gezicht - duidelijk een vader die zich zorgen maakt.

109

INT. KANTOORGEBOUW - KANTOOR ERIC - DAG

109

Eric staart naar een stapel dossiers die op zijn bureau ligt. Maar hij is duidelijk met zijn hoofd bij Laura.

Vanuit zijn ooghoeken werpt Eric een blik op zijn telefoon. Alsof Daniel ieder moment zou kunnen bellen. Een stem van een COLLEGA PIETER klinkt --

COLLEGA PIETER (O.C.)

Eric..?

Eric schrikt op uit zijn gedachten. Er is hem duidelijk een vraag gesteld - maar Eric heeft geen idee wat hij moet antwoorden.

Even staart Eric zijn collega glazig aan, als zijn TELEFOON TRILT. *Een onbekend nummer.* Eric neemt snel op --

ERIC

Ja..?

JOURNALIST FLYNN (O.S.)

Meneer Hartman... RTL Nieuws.
Gefeliciteerd met de ontsnapping
van uw dochter! Hoe voelt u zich?

Terwijl zijn verbaasde collega hem aan kijkt staat Eric met zijn mond vol tanden. Hij kan niet geloven wat hij zojuist heeft gehoord.

CUT TO:

Eric zit achter zijn computer, terwijl zijn collega over zijn schouder meekijkt. Met betraande ogen ziet Eric zijn dochter Laura in de Koerdische televisiestudio.

Laura praat nog steeds in het Engels --

LAURA

Ze vertelden altijd dat de Peshmerga harde mannen waren. Maar dat is niet zo. Ik ben goed behandeld. Door de Peshmerga kan ik binnenkort weer naar huis. Naar mijn vader.

LAURA

They always told me the Peshmerga were tough men. But they're not. They treated me well. Because of the Peshmerga, I can go home soon. To my father.

Laura is even stil en kijkt in de camera. En voor even is het alsof Laura en Eric elkaar aankijken.

110

INT. ERBIL - GEÏMPROVISEERDE TELEVISIE STUDIO - DAG

110

Laura zit op de zwarte leren stoel - achter haar hangt de Koerdische vlag. De stem van de interviewer RODI klinkt --

INTERVIEWER RODI

En hoe ben je in het kalifaat gekomen?

INTERVIEWER RODI

And how did you get to the caliphate?

LAURA
Met mijn man... Ibrahim.
Hij...

LAURA
*With my husband... Ibrahim.
He...*

Laura is even stil. Ze pulkt aan haar GELAKTE NAGELS - lijkt dan even naar de juiste woorden te moeten zoeken --

LAURA (CONT'D)
We hadden problemen. Thuis.
Hij was agressief. Hij zei
dat we op vakantie zouden
gaan naar Turkije. Ibrahim
zei dat we... naar een
vluchtelingenkamp gingen...
om te helpen.

LAURA (CONT'D)
*We had problems. At home. He
was aggressive. He said we
were going on holiday to
Turkey. Ibrahim said we were
going... to go to a refugee
camp... to help.*

INTERVIEWER RODI
Gingen jullie op vakantie om
vluchtelingen te helpen?

INTERVIEWER RODI
*Did you go on holiday to help
refugees?*

LAURA
Nee. Zo zat het niet.
Ibrahim... hij heeft ons
voorgelogen.

LAURA
*No. It wasn't like that.
Ibrahim... he lied to us.*

INTERVIEWER RODI
En toen kwam je terecht in
Syrië?

INTERVIEWER RODI
*And then you ended up in
Syria?*

Laura antwoordt meteen - zonder enige vorm van twijfel --

LAURA
Zonder dat ik het wist.
Ibrahim heeft ons ontvoerd.

LAURA
*Without telling me. Ibrahim
kidnapped us.*

Laura ontwijkt de directe blik van interviewer Rodi. In plaats daarvan kijkt Laura recht in de camera --

LAURA (CONT'D)
Ik heb nooit naar het
kalifaat gewild.

LAURA (CONT'D)
*I never wanted to go to the
caliphate.*

Laura spreekt de woorden resoluut uit en blijft in de camera kijken. Een indringende blik.

111 INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - DAG

111

IN HET VERLEDEN zit Laura voor de spiegel in haar kamer. Ze doet haar hidjab om haar hoofd met een routineuze handigheid.

Laura ziet hoe er nog een laatste plukje haar onder haar hidjab uitpiept. Met haar vinger stopt ze het plukje terug en kijkt zichzelf nog een laatste keer aan.

Ja. Zo is het goed.

Terwijl Laura een glimlach werpt richting een eenvoudige wieg in de hoek van de kamer, waar baby TAWBAH in ligt te slapen horen we Laura in gesprek op een rumoerige locatie --

LAURA (O.S.)
 Het schijnt hier heel koud geweest
 te zijn toen ik als baby naar
 Nederland kwam. Mijn adoptie-ouders
 vlogen naar...

112

EXT. ZOETERMEER - SCHOOL LAURA - SCHOOLPLEIN - DAG

112

Laura staat met Nour, KHADIJA (16, hidjab, skinny jeans, stoere sneakers) en een paar andere VRIENDINNEN op het schoolplein --

LAURA
 ... een dorpje, net buiten
 Marrakesh. Ze hadden daar nog maar
 net stromend water. Het was super
basic volgens mijn nieuwe ouders.
 'Lau-ra' noemden ze mij.

Laura spreekt haar naam zo Hollands mogelijk uit. Er wordt gegniffeld door de meisjes in de groep. Laura ziet de blikken - merkt dat haar verhaal succes heeft en lacht mee --

LAURA (CONT'D)
 Ik ben niet met de islam opgevoed.
 Maar nu noem ik mezelf weer bij m'n
 geboortenaam... *Lam-yae*... Dat
 voelt echt goed...

Laura ziet hoe de rest van haar vriendinnen aan haar lippen hangen. Ze gaat door --

LAURA (CONT'D)
 Sinds vorig jaar verdiep ik me in
 de islam. Toen zat ik nog in Den
 Haag op school.

Laura ziet hoe Khadija haar onderzoekend aankijkt --

KHADIJA
 Op welke school zat je daar?

Voor het eerst is er even twijfel bij Laura - die ze snel probeert te verbergen --

LAURA
 Op het Roemer Vischer. Tot m'n
 ouders naar Zoetermeer verhuisden.

KHADIJA
 Op het Roemer..? Ken je Anouar? M'n
 neefje. Heeft een klas overgeslagen
 dus die zat in jouw jaar.

Laura schrikt - is even stil. Lijkt dan iets te verzinnen --

LAURA
Anouar... Lange gast toch? Baardje?

KHADIJA
(schudt haar hoofd)
Hij is heel klein.

LAURA
Nee... dan denk ik niet... D'r
zaten echt veel mensen.

Nour haakt nu in om Laura bij te staan --

NOUR
Misschien zag je 'm niet omdat het
zo'n dwerg was.

De andere meiden lachen. Ook Khadija. En dan lacht Laura met haar vriendinnen mee.

113 **EXT. ZOETERMEER - SCHOOL LAURA - FIETSENHOK - DAG** 113

Laura fietst richting Nour en Khadija die bij de uitgang van het fietsenhok op haar wachten. Laura stopt tussen de twee meiden in.

KHADIJA
Heb je al geleerd voor morgen?

Laura glimlacht - schudt dan van nee.

NOUR
Zullen we anders bij jou gaan
leren?

Laura schrikt - maar herpakt zich dan snel --

LAURA
Ik ehm... gezeik met m'n ouders.
Kan nu even niet. Sorry.

En zonder verder een reactie af te wachten stapt Laura op de fiets en sjeest er vandoor. Een vertrokken blik op haar gezicht. Duidelijk niet blij met haar leugen.

114 **INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - WOONKAMER - DAG** 114

Laura zit met TAWBAH (1) in een draagdoek in een woonkamer. Tegenover haar zit de Turkse DILEK (zonder hidjab).

LAURA
Het zijn echt leuke mensen. Ik ben
blij dat ik Nour heb ontmoet.

DILEK
En weten zij al hoe het echt zit?

Laura haalt haar schouders op.

LAURA
Ze vertrouwen me nu.

DILEK
Maar wil je dat mensen je
vertrouwen gebaseerd op een leugen?

LAURA
Ik ga ze niet alles vertellen. Niet
in één keer.

Laura kijkt Dilek aan. Maar die lijkt nog niet overtuigd --

LAURA (CONT'D)
Ik wil dit echt. Die shit van
vroeger achter me laten. Mijn kind
een goeie toekomst geven. Ik wil
een gezin. Een man.

Laura ziet de indringende blik van Dilek, die nadenkt over de
woorden van Laura.

DILEK
Ik zie de stappen die je gemaakt
hebt. Maar de islam is meer dan een
hidjab dragen.

Even betreft Laura's gezicht.

DILEK (CONT'D)
Als je wil help ik je graag verder
in de islam. Maar dan moet je wel
eerlijk zijn tegen me.

Laura glimlacht - duidelijk op haar gemak gesteld door Dilek.

LAURA
Het lijkt wel... alsof ik overal
iemand anders moet zijn.

DILEK
Niemand is één ding Lam. Gewoon
jezelf zijn. Dan komt het allemaal
goed.

Laura denkt even na over de woorden van Dilek en neemt dan
een besluit.

LAURA
Ik ga gewoon vanavond naar binnen
bij m'n ouders. Met hidjab.

Laura geeft Tawbah een voorzichtige kus op haar hoofd, alsof ze hiermee haar besluit wil bezegelen. Laura ziet dan de twijfelende blik van Dilek - die zich duidelijk afvraagt of dit wel zo'n goed idee is.

LAURA (CONT'D)

Ik moet mezelf zijn toch. En dan moeten ze dat maar gewoon accepteren.

DILEK

Je vader kennende zou ik dit wat voorzichtiger aanpakken. Maar ook dat is aan jou.

Laura kijkt even richting de keuken, waar enkele andere TIENERMOEDERS (met en zonder religieuze kleding) het eten voorbereiden.

Dan richt Laura zich weer tot Dilek --

LAURA

Kan ik misschien... Ik moet nog een cadeautje voor m'n broertje kopen.

Dilek schudt haar hoofd.

DILEK

Je hebt je toelage al gehad voor deze maand. Maar je kan toch iets moois voor hem maken.

Even moet Laura de teleurstelling verwerken, maar lijkt zich al snel te kunnen schikken in Dileks oplossing.

115 **INT. ZOETERMEER - METRO - AVOND**

115

Laura (met hidjab) zit met opgetrokken knieën met een A-4 op haar schoot. Ze tekent een voetballer na uit een voetbaltijdschrift. Naast haar staat de kinderwagen, die rustig heen en weer wiegt op de cadans van de metro.

Laura glimlacht als ze de laatste strepen op het papier zet. Blij met de levensechte tekening van de voetballer.

116 **EXT. ZOETERMEER - STRAAT - AVOND**

116

Laura loopt achter de kinderwagen door een straat met grote rijtjeshuizen. Hier en daar spiekt ze naar binnen. Veelal jonge ouders met kinderen zitten te eten.

In de weerspiegeling van een bushokje valt Laura's blik op haar eigen spiegelbeeld. Ze kijkt naar zichzelf met hidjab.

Even twijfelt ze, maar doet dan toch de hidjab af.

117 **EXT. ZOETERMEER - HUIS ERIC & JOYCE - AVOND**

117

Een vinger duwt de DEURBEL in.

Laura staat met Tawbah voor de deur als deze niet veel later wordt opengedaan door haar ouders, Eric en de Surinaamse JOYCE (48). Eric richt zich meteen tot Tawbah --

ERIC

Hè schatje van me... heb jij het
niet koud, zo zonder mutsje op.

Laura staat wat bedremmeld in de deuropening - probeert zich in te houden na de opmerking van Eric - die Tawbah van haar overneemt.

Laura en Joyce kijken elkaar aan - een ongemakkelijke omhelzing volgt.

JOYCE

Kom. Het feestvarken zit binnen.

118 **INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC & JOYCE - WOONKAMER - AVOND** 118

Laura zingt uit volle borst '*Lang zal die leven*' mee, samen met haar ouders. Het feestvarken is haar broertje ILIAS (13, die door zijn nierziekte jonger lijkt).

Eric geeft Ilias een groot cadeau dat hij gretig openscheurt: de nieuwe PlayStation 4. Ilias' ogen glinsteren --

ILIAS

Woow... sick..!

Eric kijkt Laura aan - *geeft Laura nu haar cadeau..?*

Bedremmeld haalt Laura haar cadeau uit haar jas --

LAURA

Ja ehm... mijn geld was al op om
voor jou nog een game te kopen.

Vanuit haar ooghoeken ziet Laura de verongelijkte blikken van Eric en Joyce - als ze de tekening van Laura zien.

Snel duwt Eric een klein pakje in Laura's handen. Laura kijkt naar het pakje en bedenkt zich dan: *Eric vermoedde al dat Laura zonder cadeautje zou komen.*

Teneergeslagen geeft Laura de game aan Ilias - maar die heeft alleen maar oog voor Laura's eigen cadeau --

ILIAS

Laat zien dan...

LAURA
(sputtert tegen)
Nee... het is echt niet zo...

Ilias trekt het papier uit Laura's handen en rolt het uit -
Ilias' ogen glinsteren: Laura heeft een levensechte tekening
gemaakt van de spits van Feyenoord --

ILIAS
Vet...! Heb je die goal van Pelle
gezien tegen PSV?

Laura ziet hoe haar moeder de tekening bekijkt --

LAURA
Als je veertien wordt doe ik weer
een echt cadeau, beloofd.

Een glimlach op Joyce's gezicht --

JOYCE
Hij is heel mooi.

Laura weet niet zo goed wat ze met het onverwachte compliment
aan moet. Even werpt Laura een blik op haar hidjab,
weggestopt in haar tas. *Als er een kans is om het te*
vertellen is het nu. Laura schraapt haar keel om iets te gaan
zeggen als --

ERIC
En hoe is het op school. Lukt het
allemaal wel.

LAURA
Ik ehm...

Laura schuift haar tas verder onder tafel. Ze durft het toch
nog niet te vertellen.

LAURA (CONT'D)
Ik heb leuke vriendinnen ontmoet.

ERIC
En Tawbah. Wat vinden ze ervan?

Laura twijfelt voor een moment. *Gaat ze liegen?*

LAURA
We hebben laatst huiswerk gemaakt.
Met Nour en Khadija. Kon Tawbah ons
mooi helpen.

Eric grinnikt om het grapje van Laura. Eric knijpt Laura
liefkozend in haar hand. Een gebaar dat de leugen van Laura
des te pijnlijker maakt.

119

INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC & JOYCE - KEUKEN - AVOND

119

Laura en Eric wassen af. Een moment tussen vader en dochter.
Even stopt Eric - dan --

ERIC

Bel de volgende keer gewoon even,
als het niet lukt met geld...

Laura kijkt Eric aan. *Ze redt zich prima.* Eric ontspant --

ERIC (CONT'D)

Ik ben blij dat je er bent. Dat het
beter met je gaat...

Voordat Laura kan antwoorden TRILT haar telefoon op het
aanrecht en licht haar scherm op. Over de foto van Tawbah
heen krijgt Laura verschillende berichten binnen.

Eric werpt een blik op Laura's telefoon - *chatberichten van
een datingsite.* Eric probeert het te negeren en wast weer
verder af.

Opnieuw TRILT Laura's telefoon. Laura ziet opnieuw de
fronsende blik van Eric. Uitdagend zoekt Laura de blik van
haar vader --

LAURA

Ik heb niks te verbergen hoor...

Provocerend schuift Laura haar telefoon richting Eric. Eric
negeert het gebaar.

LAURA (CONT'D)

Ik ben op zoek naar iemand. Die
serieus is. Een vader voor Tawbah
kan zijn.

Aan zijn blik te zien weet Laura dat Eric hier het zijne van
denkt. Dan wassen Laura en Eric weer in stilte af. *Beiden
teleurgesteld dat het moment tussen hen verstoord is.*

120

INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC & JOYCE - SLAAPKAMER - AVOND

120

Een ZOEMEND GELUID klinkt. Ilias zit met een slangetje onder
zijn shirt aan een dialyse-apparaat vast. Een slangetje in
zijn neus gaat naar een sonde toe.

Achter hem hangt de tekening van de Feyenoord spits - naast
andere tekeningen aan de muur - allemaal in dezelfde stijl
getekend door Laura. Ze heeft duidelijk talent.

Laura en Ilias spelen een racegame op de PlayStation.

Er klinken STEMMEN van beneden. Laura en Ilias kijken elkaar
aan: dit zijn hun ruziënde ouders.

ILIAS
 Je bent echt op tijd ontsnapt
 hier... *Lamyae*...

Laura legt haar controller neer. Serieus nu --

LAURA
 Ik wilde het vanavond zeggen.
 Maar... ik wilde je verjaardag niet
 verpesten.

ILIAS
 Leugenaar.

LAURA
 Wat?!

ILIAS
 Je durft gewoon niet.

Laura is even stil. Net lang genoeg voor Ilias om te weten
 dat hij gelijk heeft.

ILIAS (CONT'D)
 Wat maakt het uit wat zij er van
 vinden.

LAURA
 Ik zou willen dat ik het ze uit kon
 leggen. Het geeft zoveel rust...
 Alsof ik eindelijk echt ergens bij
 hoor.

ILIAS
 Ga je dan ook bidden enzo?

LAURA
 Ehm... ja.

ILIAS
 Ken je die gebeden dan al.

LAURA
 Ja, tuurlijk.

ILIAS
 Doe eens één dan.

Laura lult er over heen --

LAURA
 Ja, voor jou zeker.

Laura en Ilias lachen, als Ilias zich voor een moment
 wegdraait --

ILIAS
 Zo'n burka... die gaat toch over
 het hele gezicht..?

LAURA
 Hmhm...

Ilias draait zich weer terug en Laura ziet hoe Ilias zijn shirt over zijn hoofd heeft gedaan - alsof het een burka is --

ILIAS
 Lijkt me beter...

Ilias probeert voor een moment serieus te kijken, maar giert het dan uit van het lachen. Laura duwt Ilias speels.

Ilias duwt terug - de twee stoeien. Even lijkt Laura te zijn vergeten dat Ilias met een slangetje aan de sonde zit. Door Laura's onvoorzichtigheid schiet de slang uit zijn neus.

Laura schrikt en wil de slang weer terug doen als Ilias SCHREEUWT van de pijn.

LAURA
 Zit nou stil. Anders lukt het niet!

Ilias' GESCHREEUW gaat door merg en been. Met twee passen tegelijk RENT Eric de trap op en staat binnen *no time* in Ilias' slaapkamer. Zonder na te denken duwt hij Laura opzij en pakt de slang vast.

Joyce pakt Ilias vast - Eric duwt de slang weer terug in Ilias' neus onder luid GESCHREEUW van Ilias zelf.

ERIC
 Sorry reus... dit moet echt even.

En Laura houdt haar handen voor haar oren als een laatste SCHREEUW van Ilias klinkt - terwijl Eric het laatste stukje van de slang weer zijn neus induwt.

Laura doet een stap naar achteren en staat nu in de deuropening te kijken naar dit vreemde tafereel. Eric en Joyce die alle aandacht hebben voor de zieke Ilias.

LAURA
 Het ging per ongeluk. Ik probeerde-

Laura merkt dat er niet meer naar haar geluisterd wordt. Eric en Joyce zijn alleen maar gefocust op Ilias. *Alsof Laura op dit moment voor hen niet meer bestaat.*

Laura zit met Tawbah op schoot en scrollt door enkele berichten van de datingwebsite. We vangen weer een zin op: *Je hebt al een kind. Gaat denk ik niet werken tussen ons...*

Laura verwijderd het bericht, opent YouTube en zoekt naar een gebed. Via haar oortjes komt het geluid binnen en zachtjes prevelt Laura het gebed mee.

Laura spoelt terug en luistert nog een keer. Duidelijk aan het oefenen.

Dan pruttelt Tawbah wat - waardoor Laura even uit haar concentratie is. Laura heeft meteen weer de focus op Tawbah en glimlacht haar lief toe.

Dan kijkt Laura op richting de spiegel en laat Tawbah haar spiegelbeeld zien --

LAURA

Tawbah...

En dan wijst Laura op zichzelf --

LAURA (CONT'D)

Lamyae...

Laura kijkt trots naar haar eigen spiegelbeeld en geeft Tawbah een kus op haar hoofd.

122

INT. ZOETERMEER - HUIS AISHA - SLAAPKAMER NOUR - DAG

122

Laura zit met Nour en Khadija op Nours slaapkamer. Laura luistert naar het vloeiende Arabisch van Nour --

NOUR

NOUR

...Ik getuig dat er geen *Arabisch*
andere godheid is dan Allah
en ik getuig dat Mohammed
Allahs boodschapper is.

Laura probeert de woorden van Nour zo goed mogelijk in het Arabisch te herhalen --

LAURA

LAURA

Ik getuig... dat er geen *Arabisch*
andere godheid is dan
Allah... en ik getuig dat
Mohammed Allahs boodschapper
is.

Als Laura de woorden heeft uitgesproken kijkt ze Nour en Khadija verwachtingsvol aan. Er wordt goedkeurend geknikt --

NOUR

Inshallah.

Khadija fluistert in Laura's oor --

KHADIJA

Je bent bekeerd.

NOUR
Eigenlijk is dat niet het goeie
woord. Het is terugkeren.

Laura gloeit als ze de trotse blik van Nour ziet.

123 **EXT. ZOETERMEER - STRAAT - DAG**

123

De glimlach is niet van Laura's gezicht af te slaan. Ze zou het van de daken willen schreeuwen dat ze nu een echte moslima is.

De telefoon in haar tas gaat af. Laura stopt even en ziet dat er een bericht is binnengekomen op datingwebsite Muslima.com: *As-salāmu 'alaykum, zuster*

Laura kijkt naar de foto die bij het profiel hoort. *Een knappe man*. Een glimlach breekt door op Laura's gezicht. Dan zien we de naam die bij het profiel staat:

IBRAHIM

124 **INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - CELLENCOMPLEX - DAG**

124

IN HET HEDEN loopt Laura door een lange gang met elke paar meter een betraliede cel - haar kinderen dicht tegen zich aan gedrukt.

Tekst over beeld: *Hoofdkwartier CTD, de anti-terreurdienst van het Koerdische regime*

Vanuit haar ooghoeken werpt Laura een blik in de cellen:

Her en der zitten VROUWELIJKE GEVANGENEN. Sommigen kijken op - maar de meesten zijn te uitgeput om Laura op te merken.

Laura werpt een blik op Peshmerga soldaat NOLA die naast haar loopt. Ze doet een poging om meer informatie te krijgen. Laura spreekt een mix van Arabisch en Engels --

LAURA	LAURA
Wat doe ik hier? Ik heb toch	<i>Mix Arabisch/Engels</i>
niks gedaan? Ik ben geen IS.	

Geen reactie.

LAURA (CONT'D)	LAURA (CONT'D)
Hebben jullie mijn vader al	<i>Mix Arabisch/Engels</i>
gesproken? Of Daniel Köhler.	
Hij weet wie ik ben!	

De soldaat stopt bij een celdeur en houdt hem open --

PESHMERGA SOLDAAT NOLA	PESHMERGA SOLDAAT NOLA
Dit is voor je eigen	<i>Arabisch</i>
veiligheid.	

Laura kan niet anders dan de cel instappen, waarna de Peshmerga soldaat de deur achter haar sluit. *Dicht.*

Laura's ogen moeten wennen aan de duisternis als de bange stem van Tawbah klinkt --

TAWBAH

Mama..?

LAURA

Het komt goed liefje. We gaan snel weer naar huis.

Laura geeft Tawbah een zoen op haar hoofd - maar ze lijkt zelf niet in haar eigen woorden te geloven.

125

INT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - DAG

125

Eric ijsbeert door zijn woonkamer - telefoon aan zijn oor die overgaat. Zijn moeder INEKE zit aan tafel en kijkt gespannen toe.

We zien dat zijn muur volhangt met krantenknipsels, foto's en een landkaart van IS-gebied. Vage satellietfoto's - een tijdlijn vanaf het moment dat Laura wegging.

En langzaam wordt duidelijk wat hier hangt: de obsessie van een vader die al lange tijd zijn dochter probeert terug te krijgen.

Eric en Daniel spreken Engels met elkaar - Ineke luistert mee via de speaker --

ERIC

Waarom heeft iedereen het over een ontsnapping? Jouw mannen hebben haar toch bevrijd?

ERIC

Why is everyone talking about an escape? Your men freed her, didn't they?

DANIEL (O.S.)

Volgens mijn mannen is Laura veilig. Ze heeft wat blauwe plekken. Maar ze wordt goed verzorgd.

DANIEL

According to my men, Laura is safe. She has some bruises. But she's being well looked after.

ERIC

Maar wat is er gebeurd? En wanneer komt ze naar Nederland?

ERIC

But what happened? And when is she coming back to Holland?

DANIEL (O.S.)

Zo gauw ik meer hoor, ben jij de eerste, Eric.

DANIEL

As soon as I hear more, you'll be the first to know, Eric.

De opgetogen Eric voelt zijn enthousiasme minder worden --

ERIC

Wanneer hoor je weer wat dan..?

ERIC

So, when will you hear something again...?

DANIEL (O.S.)

Luister. Dit is het beste scenario dat we ons hadden kunnen wensen. De hele wereld ziet Laura als 'the saved girl'. Dat werkt in haar voordeel.

DANIEL

Listen. This is the best scenario we could have wished for. The whole world sees Laura as 'the saved girl'. That works to her advantage.

ERIC

Maar Laura is the saved girl, toch?

ERIC

But Laura is the saved girl, right?

Stilte aan de andere kant van de lijn - dan --

DANIEL (O.S.)

Ze zit nu in Erbil vast. We willen niet het risico lopen dat de Peshmerga Laura gaat verdenken en langer vasthoudt.

DANIEL

She's stuck in Erbil now. We don't want to run the risk that the Peshmerga will suspect Laura and hold her any longer.

ERIC

Verdenken waarvan?

ERIC

Suspect her of what?

DANIEL (O.S.)

Eric, ze liegt dat ze daar naartoe ontvoerd is door Ibrahim. En hopelijk is dat het enige waar ze over liegt...

DANIEL

Eric, she is lying that Ibrahim abducted her there... And hopefully that's the only thing she is lying about...

Stilte. Eric weet niet wat hij hier op moet zeggen. Dan --

DANIEL (O.S.) (CONT'D)

Misschien is het beter als je zwijgt over onze samenwerking. Totdat Laura weer thuis is.

DANIEL (CONT'D)

And perhaps it is better if you keep quiet about our collaboration. Until Laura is back home.

Eric staart naar zijn telefoon als Daniel heeft opgehangen - *duidelijk in de war door de woorden van Daniel.*

Dan kijkt Eric Ineke aan --

ERIC

Laura is onschuldig...

De opmerking van Eric hangt tussen een vraag en een statement in. Ineke knikt. *Tuurlijk.*

Vanuit zijn ooghoeken ziet Eric dat het op tv over Laura gaat. Snel doet hij het geluid harder --

VERSLAGGEVER OLAF
 Het is onmogelijk het verhaal van
 Laura Hartman te verifiëren. Het
 Nederlandse ministerie van
 Buitenlandse Zaken wil alleen kwijt
 dat een Nederlandse vrouw bij de
 ambassade in Irak om hulp heeft
 gevraagd...

Gefrustreerd zet Eric de tv uit.

126 **INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - CEL LAURA - NACHT** 126

Laura opent haar ogen als BEWAKER AVA naast haar staat.

LAURA LAURA
 Mogen we naar huis..? *Mix Arabisch/Engels*

BEWAKER AVA BEWAKER AVA
 Meekomen. *Arabisch*

Laura wil Hamidu en Tawbah wakker maken, maar een tweede
 bewaker trekt haar mee voor ze het doorheeft --

LAURA LAURA
 Mijn kinderen, ze moeten *Mix Arabisch/Engels*
 mee..!

Door Laura's geschreeuw worden Hamidu en Tawbah huilend
 wakker en zijn de twee geschrokken gezichtjes het laatste dat
 Laura ziet voordat ze de cel uitgetrokken wordt.

127 **INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - VERHOORKAMER - NACHT** 127

Laura zit op een stoel tegenover een onopvallende MAN (JEAN)
 in pak. Tot Laura's verbazing spreekt de man Vlaams --

JEAN
 Je bent een bekende Nederlander,
 weet je dat?

LAURA
 Wie ben jij?

JEAN
 Hoe gaat het met je?

LAURA
 Wanneer ga ik hier weg?

Jean kijkt Laura onderzoekend aan --

JEAN
 Je vader heeft geholpen met je
 ontsnapping, toch?

LAURA
Dat klopt.

JEAN
Hoe dan?

LAURA
Er zouden mensen staan - maar die
waren er niet.

JEAN
Wat voor mensen?

LAURA
Een team. Ik weet het niet precies.
Mijn vader had dat geregeld.

JEAN
Heeft je vader dat alleen geregeld?

LAURA
Nee. Met Daniel Köhler.

Jean maakt een aantekening. Dan bedenkt Laura zich --

LAURA (CONT'D)
Heb je mijn vader niet gesproken?

Jean geeft geen antwoord - slaat dan een map open die voor
hem op tafel ligt --

JEAN
Ik wil graag dat je naar een paar
foto's kijkt.

Laura bekijkt de foto's - allemaal MANNEN MET LANGE BAARDEN.
Laura's blik blijft bij één van de mannen hangen.

JEAN (CONT'D)
Dit is je man toch?

Laura ziet de indringende blik van Ibrahim op de foto --

LAURA
Dit is Ibrahim ja.

JEAN
Weet je waar hij nu is?

LAURA
Hij is dood.

JEAN
Weet je dat zeker?

Laura schiet in de verdediging --

LAURA
Ibrahim heeft me ontvoerd naar het
kalifaat. Hij heeft me
verschrikkelijk behandeld.

JEAN
Dat vertelde je in in je interview.

Laura ziet de twijfel bij Jean --

LAURA
Geloof je me niet?

JEAN
Kan je het moment beschrijven toen
hij stierf?

Er verandert iets in Laura's blik. *Waarom stelt deze man al
die vragen?* - dit leidt tot een geïrriteerde Laura --

LAURA
Mortieren ontploften. Er werd
geschoten. Zijn been lag helemaal-

JEAN
Hoe weet je dat het mortieren
waren?

LAURA
Bommen. Het waren bommen die ontploften.

JEAN
Dus het waren geen mortieren?

LAURA
Weet ik veel wat het... Shit
ontplofte daar..!

JEAN
Ik wil het graag precies weten
Laura. Probeer je het te
herinneren.

Laura probeert terug te gaan naar het moment --

LAURA
Hij lag daar. Dingen ontploften...
ik probeerde alleen maar m'n
kinderen veilig te krijgen.

JEAN
Zou je het als een chaos kunnen
omschrijven, waar je in zat?

Laura knikt instemmend - *blij dat de man het begrijpt.*

JEAN (CONT'D)
Hoe weet je dan zeker dat Ibrahim
dood is..?

Laura's glimlach verdwijnt meteen --

LAURA
Wat wil je van me?

JEAN
Weten of we Ibrahim nog in Europa
kunnen verwachten.

LAURA
Nee... hij is dood!

Jean zoekt naar een leugen in Laura's blik. Dan knikt hij
alsof hij genoeg heeft gehoord - *was dat het enige dat hij
wilde weten?*

JEAN
In Nederland moet je aan niemand
vertellen dat je met mij gesproken
hebt over Ibrahim.

Laura werpt een laatste blik op de foto van Ibrahim voordat
de man de map dichtklapt.

Waarom zou ze hier met niemand over mogen praten?

128 **INT. DEN HAAG - GEBOUW BUITENLANDSE ZAKEN - KANTOOR - DAG 128**

Eric praat met een STAFMEDEWERKER ANNE van het ministerie en
schuift een map met documenten zijn kant op --

ERIC
...een kopie van haar paspoort en
hier... De geboortebewijzen van
Tawbah en Hamidu. En mijn dochter
en kleinkinderen kunnen tijdelijk
bij mij wonen natuurlijk...

Tekst over beeld: enkele dagen na Laura's ontsnapping -
Ministerie Buitenlandse Zaken

De stafmedewerker kijkt Eric stoïcijns aan.

ERIC (CONT'D)
Alle papieren zijn in orde... Ze
zitten in Erbil.

STAFMEDEWERKER ANNE
Een mogelijke terugkeer wordt op
dit moment onderz-

ERIC
Mogelijke terugkeer? Ze zit daar
met twee jonge kinderen.
Nederlandse kinderen..!

Stafmedewerker Anne twijfelt even - dan --

STAFMEDEWERKER ANNE
Het officiële standpunt vanuit de
Nederlandse overheid is dat we geen
mensen terughalen uit het kalifaat.

ERIC
Heb je het nieuws gezien? Mijn
dochter is ontvoerd.

STAFMEDEWERKER ANNE
We zijn op de hoogte van haar kant
van het verhaal.

Eric kijkt stafmedewerker Anne aan. *Wat wordt hier
geïnsinueerd?* Dan herpakt de stafmedewerker zich weer --

STAFMEDEWERKER ANNE (CONT'D)
De zaak van uw dochter heeft alle
prioriteit.

ERIC
En dat betekent?

STAFMEDEWERKER ANNE
Dat Laura als eerste teruggekeerde
vrouw al onze aandacht vraagt.

Eric schudt zijn hoofd. Dan ziet hij aan de blik van
stafmedewerker Anne dat Eric het hiermee moet doen.

129 **EXT. DEN HAAG - PARKEERPLAATS - DAG**

129

Terwijl Eric over de parkeerplaats loopt klinkt de stem van
de Nederlandse minister president Mark Rutte.

MARK RUTTE (V.O.)
De mensen die uitreizen naar Syrië
of Irak gaan er naartoe om de meest
vreselijke aanslagen te plegen. Om
te leren hoe je bommen moet maken -
om te leren hoe je heel veel levens
kunt wegnemen.

130 **INT./EXT. SNELWEG - AUTO ERIC - DAG**

130

In de auto klinkt de stem van Mark Rutte nu op de achtergrond
op de radio - terwijl Eric telefoneert --

MARK RUTTE

En als ze uitgereisd zijn dan moet
je ze inderdaad het Nederlandschap
kunnen afpakken. En als het aan mij
ligt maak ik de keuze: Het is beter
dat je daar omkomt dan terugkeert.

Eric zet de radio uit als over de speaker aan de andere kant
van de lijn wordt opgenomen door Joyce --

JOYCE (O.S.)

En..?

ERIC

Laura is veilig.

JOYCE (O.S.)

Is ze al in Nederland?

ERIC

Dat kan nog wel even gaan duren...
Ze willen een voorbeeld van Laura
stellen. Alsof ze bang voor d'r
zijn.

Stilte aan de andere kant van de lijn - dan --

JOYCE (O.S.)

En wat denk jij?

Eric negeert de échte vraag van Joyce.

ERIC

Ik denk dat we iets moeten
forceren. Samen naar buiten treden.

JOYCE (O.S.)

Ze zegt dat ze ontvoerd is. Ze
liegt gewoon weer!

Eric verheft zijn stem - gefrustreerd dat Joyce tegenwerkt.

ERIC

En dat doen wij ook...! Totdat ze
weer thuis is.

Dan wordt Eric door een ZWARTE AUDI afgesneden. Een BLAUW
ZWAAILICHT knippert. Een verbaasde blik --

ERIC (CONT'D)

Ik bel je. En dan zorgen we dat
Laura weer thuis komt.

CUT TO:

Eric ziet hoe twee vrouwen, SIMONS en DE JONGE, uit de auto
stappen en naar zijn raam toelopen. Eric draait zijn raam
naar beneden en ziet de ID van beide vrouwen --

SIMONS
Meneer Hartman... Mijn naam is
Simons. Dit is mijn collega De
Jonge - AIVD. Zou u ons misschien
willen volgen?

Eric had dit niet verwacht - maar dan knikt hij.

131 **INT. ZOETERMEER - HOOFDKANTOOR AIVD - VERHOORKAMER - DAG** 131

Eric zit tegenover de AIVD-agenten aan tafel. Voor hem liggen de papieren van Laura en de kinderen - die hij even eerder al heeft laten zien. Eric steekt zijn vaste riedel weer af --

ERIC
Mijn dochter zit vast in Erbil en-

DE JONGE
Voor u verder gaat, hebben wij
eerst een paar vragen aan u. Over
de ontsnapping van uw dochter.

ERIC
Oh. Ik hoop dat eh... Dat ik die
kan beantwoorden...

DE JONGE
U heeft contact gehad met de Peshmerga.

Eric zwijgt afwachtend.

DE JONGE (CONT'D)
Die in oorlog zijn met IS.

ERIC
Ja, dat weet ik...

SIMONS
Dus hoe kan het dat een eenvoudige
ambtenaar uit Zoetermeer contact
legt met dat leger..?

ERIC
Ik ehm...

Maar Eric zwijgt verder - alsof plotseling de woorden van Daniel Köhler even door zijn hoofd schieten: *Niks zeggen...*

SIMONS
En je hebt ze overtuigd - ondanks dat
ze midden in een burgeroorlog zitten -
al hun werk te laten vallen om jouw
dochter te helpen ontsnappen uit het
kalifaat.

Eric twijfelt even over de volgende woorden, maar spreekt ze dan toch uit --

ERIC

Mijn dochter is ontvoerd..! En uit handen van IS gered!

DE JONGE

En wij willen gewoon weten hoe dat precies gebeurd is.

SIMONS

Om risico's uit te sluiten.

ERIC

Mijn dochter is geen terrorist..!

DE JONGE

Vertelt u dan wie u geholpen heeft om in contact te komen met de Peshmerga.

Eric is verbaasd door deze vraag --

ERIC

Daniel Köhler natuurlijk.

SIMONS

Daniel Köhler..? Wie is dat?

Eric schrikt van verbazing.

ERIC

Ik heb contact met hem via jullie?!

SIMONS

Dat lijkt me sterk. De overheid helpt geen kalifaatgangers die willen terugkeren.

DE JONGE

U heeft deze Köhler betaald om uw dochter terug te krijgen?

Eric knikt voorzichtig.

SIMONS

En hoe weet u dat dit geld niet in verkeerde handen terecht is gekomen?

Eric staat met zijn mond vol tanden - alsof hij hier nog nooit over heeft nagedacht - dan --

ERIC

Ik zwijg... totdat Laura terug is.

SIMONS

Dan hebben we een probleem...

Eric denkt na of hij nog meer wil vertellen - maar zwijgt dan alsnog.

132 **INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - CEL LAURA - AVOND** 132

Het licht van de volle maan schijnt op Laura's gezicht als ze Tawbah in slaap probeert te wiegen. Tawbah is echter klaarwakker --

TAWBAH
Wanneer komt papa?

Laura glimlacht weemoedig.

LAURA
Snel liefje... papa komt snel.

Laura geeft Tawbah een zoen op haar hoofd en staart ongerust voor zich uit.

133 **EXT. ZOETERMEER - METROHALTE - DAG** 133

IN HET VERLEDEN zit Laura op een trap, waar de treden in regenboogkleuren zijn geschilderd, naast Nour en Khadija. Ze delen samen een blikje Red Bull --

LAURA
Drink door. Ik wil niet dat hij ons
met zo'n pauperblikje ziet. En dat
is sowieso haram...

Opzichtig neemt Nour nog een slokje. Een metro komt aan en stopt PIEPEND. Nog even en de deuren openen.

LAURA (CONT'D)
Drink nou door! Straks komt ie al.

Khadija heeft nu het blikje en neemt extra kleine slokjes - om Laura te plagen.

Laura staart naar de MENSEN die her en der uit de metro komen - ze zoekt duidelijk naar Ibrahim.

NOUR
Misschien komt ie wel niet.

Geschrokken kijkt Laura Nour aan - en ziet dan haar glimlach. Laura probeert haar spanning te verbergen.

LAURA
Niet grappig.

Dan ziet Laura in de verte de kleine, maar imposante IBRAHIM (25) aan komen lopen. Zwijgzaam. Een getrimde baard en een crèmekleurige djellaba. Hij kijkt helder uit zijn ogen.

Khadija duwt het blikje Red Bull in Laura's handen. Snel zet Laura het blikje naast zich neer en werpt ze de grijnzende Khadija een boze blik toe.

Dan staat Ibrahim voor de drie meisjes, maar hij richt zich meteen tot Laura --

IBRAHIM
As-salāmu alaykum.

Laura is meteen verkocht als ze de zachte stem van Ibrahim hoort. Ze antwoordt schor --

LAURA
Alaykum as-salāmu.

Laura voelt de blik van Ibrahim richting haar, die zijn best moet doen om Laura niet direct aan te kijken. Maar toch gaat al zijn aandacht naar Laura uit.

IBRAHIM
Je hebt een goeie uitspraak.

Laura glimlacht - ze weet niet zo goed wat ze met dit compliment aan moet. Even werpt ze een snelle blik op Nour - *wat nu?*

NOUR
Lamyae heeft veel geoefend.

KHADIJA
Ze is een snelle leerling.

Khadija knipoogt naar Laura - die een boze blik terugwerpt. *Geen grappen nu!*

Ibrahim haalt twee flesjes water uit zijn tas --

IBRAHIM
Die heb ik voor je meegenomen.

Laura pakt het flesje aan en kijkt er naar alsof het op dit moment haar meest dierbare bezit is.

IBRAHIM (CONT'D)
Zullen we een stukje lopen. Of moet ik dat eerst even met je woordvoerders overleggen?

Laura glimlacht om het grapje van Ibrahim. En dan kijkt ze Nour en Khadija aan --

LAURA
Ik bel jullie straks, goed?

134

EXT. ZOETERMEER - STRATEN - DAG

134

Laura en Ibrahim slenteren door de straten van Zoetermeer. Vanuit hun ooghoeken kijken ze elkaar af en toe aan - maar echt oogcontact maken mogen ze beiden nog niet.

LAURA

Je bent eigenlijk de eerste die gewoon normaal is.

IBRAHIM

Heb je al zoveel mannen gehad dan?

Laura schrikt --

LAURA

Nee, zo bedoel ik het niet. Dat je gewoon de tijd neemt om me beter te-

IBRAHIM

Het was een grapje.

LAURA

Oh...

En dan glimlacht Laura.

IBRAHIM

Je hebt een mooie lach.

LAURA

Echt niet.

IBRAHIM

En een mooie stem.

Laura zwijgt nu - vindt het moeilijk om de complimenten in ontvangst te nemen. Een defensieve houding nu --

LAURA

Ik ben hier niet voor complimentjes hoor.

Nu is Ibrahim even van zijn stuk gebracht door de directe benadering van Laura.

LAURA (CONT'D)

Ik wil gewoon weten of je serieus bent.

IBRAHIM

Ik werk nu als elektriciën. Maar ik ga studeren. Om imam te worden.

LAURA

En je kind. Ben je een goede vader?

Laura merkt dat Ibrahim een beetje dichtklapt van haar directheid. Ze probeert het nog te herstellen --

LAURA (CONT'D)
Maar als je daar niet over wil praten dan-

IBRAHIM
Ik mag niet de vader zijn die ik wil zijn. Die ik moet zijn. En dat doet me iedere dag pijn.

Laura hoort iets breekbaars in de stem van Ibrahim - dit raakt hem echt.

IBRAHIM (CONT'D)
En iedere dag sta ik op met het idee om het beter te doen dan gisteren. En ik heb eigenlijk maar één wens... Een stabiel gezin.

LAURA
Inshallah.

Even is er een stilte tussen de twee. Dan ziet Laura een glimlach bij Ibrahim --

IBRAHIM
Heb je een foto van je dochter?

Laura laat Ibrahim de profielfoto van haar telefoon zien. Ibrahim kijkt hier knikkend naar - dan een kleine glimlach --

IBRAHIM (CONT'D)
Ze is mooi... Net als haar moeder. Of wil je geen complimentjes meer?

Laura lacht van opluchting - blij dat Ibrahim haar dochter accepteert.

IBRAHIM (CONT'D)
En de vader?

LAURA
Rachid? Die wil geen vader zijn.

IBRAHIM
Knap dat je het alleen doet.

LAURA
Ik zou het liever samen doen.

Laura en Ibrahim laten beiden even een stilte vallen. Een moment dat ongemakkelijk zou kunnen worden, maar het niet is. De twee glimlachen lief naar elkaar.

IBRAHIM
Wil je nog meer kinderen?

Laura hoeft niet lang over deze vraag na te denken en knikt dan. Ibrahim stemt bevestigend toe --

IBRAHIM (CONT'D)
Ik wil een heel voetbalelftal.

LAURA
Ik ook. Ik wil precies hetzelfde.

Laura knikt driftig, om haar woorden gevoel bij te zetten.

135

EXT. ZOETERMEER - METROHALTE - DAG

135

Laura staat bij de metrohalte met Ibrahim. Dan ziet Laura in de verte een metro aankomen --

LAURA
Is dat de jouwe?

IBRAHIM
Hmhm.

LAURA
Jammer.

IBRAHIM
Ja. Ik vond het heel gezellig.

Laura probeert een glimlach te onderdrukken --

LAURA
Ik ook.

De metro mindert vaart en Laura en Ibrahim staan zwijgend tegenover elkaar.

IBRAHIM
Ik heb het idee alsof ik je al jaren ken...

Ibrahim kijkt vanuit zijn ooghoeken afwachtend naar Laura en ziet een brede glimlach op haar gezicht. Ibrahim glimlacht terug en stapt in de metro.

Als de metro wegrijdt werpt Laura nog een laatste blik op Ibrahim. De glimlach is niet van haar gezicht af te slaan.

136

INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - CEL LAURA - AVOND

136

IN HET HEDEN gaat een LUIK open in Laura's cel en wordt er eten naar binnen geschoven. Laura snelt naar de deur toe. Via een kleine opening praat Laura een Arabisch/Engels mix met bewaker Ava --

LAURA
Hoe lang moet ik hier nog
blijven.

LAURA
Mix Arabisch/Engels

BEWAKER AVA
Dat weet ik niet.

BEWAKER AVA
Arabisch

LAURA
En kan ik al bellen..?

LAURA
Mix Arabisch/Engels

Ava pakt het luik vast om deze weer dicht te doen als Laura
nog een laatste poging doet --

LAURA (CONT'D)
Wacht...

LAURA (CONT'D)
Mix Arabisch/Engels

Bewaker Ava twijfelt maar doet het luik dan toch weer open --

LAURA (CONT'D)
Mijn broertje... hij is heel
erg ziek. Ik wil hem graag
spreken...

LAURA (CONT'D)
Mix Arabisch/Engels

Bewaker Ava kijkt Laura stoïcijns aan --

LAURA (CONT'D)
Je mag er bij blijven. Ik wil
alleen zijn stem nog even
horen. Zeggen dat ik nog
leef, voordat hij...

LAURA (CONT'D)
Mix Arabisch/Engels

Laura ziet hoe bewaker Ava nadenkt over Laura's woorden.

137 **INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - KANTOOR - AVOND**

137

Laura heeft een telefoon aan haar oor en hoort de stem van
Eric --

ERIC (O.C.)
Ik was bang dat ik je kwijt was. Om je
stem weer te horen - dat is echt...

CROSSCUT MET:

137A **INT. HUIS ERIC - WOONKAMER - DAG**

137A

In Nederland is Eric duidelijk geëmotioneerd als hij
eindelijk de stem van Laura weer hoort --

LAURA (O.S.)
Ik ben er nog pap. Ik moest alleen
een smoes verzinnen om met je te
kunnen bellen.

Laura werpt een blik op bewaker Ava - *heeft hij door dat
Laura niet met haar broertje aan de lijn hangt..?*

ERIC
Hoe is het met de kinderen?

LAURA
Die zijn ook oké.

Stilte aan de andere kant van de lijn --

ERIC
En Ibrahim?

Laura werpt een blik op bewaker Ava die haar de hele tijd in de gaten houdt. De stilte vat Eric op als twijfel --

ERIC (CONT'D)
Leeft hij nog..?

LAURA
Ik kan Tawbah niet eens vertellen
wat er echt met hem gebeurd is...

Laura verandert snel van onderwerp --

LAURA (CONT'D)
Ik heb gezegd dat hij me ontvoerd
heeft. Ik weet niet wat ze anders
met me gaan doen.

ERIC
Stil maar lieverd. Het komt goed...

LAURA
Zorg dat je me hier weghaalt, pap.

ERIC
Iedereen is hier voor je bezig. Ik
zorg dat je zo snel mogelijk...

DENG...! De telefoon wordt uit Laura's hand geslagen door een KOLONEL - die bewaker Ava UITFOETERT en een klap verkoopt.

Laura duikt geschrokken in elkaar - een instinctieve reactie op dit geweld. Uit de telefoon op de grond klinkt een bezorgde stem --

ERIC (CONT'D)
Lau...! LAURA..?!

IN NEDERLAND staat Eric met de telefoon in zijn hand - volkomen in paniek over het lot van zijn dochter. *Ze moet nu terug naar Nederland!*

In ERBIL durft Laura geen reactie meer te geven. Angstig ligt ze in elkaar gedoken op de grond - terwijl de SCHREEUWENDE kolonel de ruimte overheerst.

138

INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - CEL LAURA - NACHT

138

Laura omhelst haar beide kinderen - ze moet duidelijk nog bijkomen van de schrik. Laura ziet hoe Tawbah en Hamidu slapen in haar armen - zorgeloos bijna.

Dan klinken er stemmen van buiten. Geschreeuw.

Voorzichtig schuift Laura Tawbah en Hamidu naast elkaar op bed en loopt naar het betraliede raam.

De stemmen klinken nu harder. Laura ziet SCHIMMEN. *Mensen die in een rijtje worden opgesteld?* Laura kan het niet goed zien. Dan klinken er plotseling GEWEERSCHOTEN.

En voor even wordt de donkere binnenplaats verlicht. In de korte lichtflitsen ziet Laura lichamen neervallen.

Laura kijkt geschrokken weg als er nog een paar SCHOTEN klinken. Ook Tawbah en Hamidu schrikken wakker nu - de twee huilen instinctief. Laura gaat weer tussen hen in zitten --

LAURA

Het was maar onweer. Het komt
allemaal goed...

Tawbah en Hamidu liggen nog nasnikkend tegen Laura aan. Aan de blik van Laura zelf zien we dat ze geen vertrouwen heeft in haar eigen woorden.

139

INT. TREIN - DAG

139

IN HET VERLEDEN ziet de jongere Laura het Nederlandse polderlandschap aan zich voorbij flitsen. Laura zit naast Ibrahim en bekijkt zijn baard die wat meer gegroeid is.

Dan TRILT Laura's telefoon. Ze werpt een blik op het scherm: ERIC BELT. Laura drukt het gesprek zonder twijfel weg en kijkt Ibrahim weer aan.

IBRAHIM

Zenuwachtig?

Laura glimlacht.

LAURA

Een beetje.

Stiekem drukt Laura haar been zachtjes tegen dat van Ibrahim om zo zijn warmte te voelen. Laura kijkt verliefd naar Ibrahim. Zo gauw Ibrahim vanuit zijn ooghoeken Laura stiekem aankijkt, wendt ze glimlachend haar blik af.

140

EXT. ALKMAAR - STRAAT IBRAHIM - DAG

140

Laura en Ibrahim lopen door een arbeiderswijk - bakstenen rijtjeshuizen en kleine voortuinen. Dan stopt Ibrahim voor een smal huis met een rommelige voortuin vol fietsen. Naast de deur hangt een houten plankje: 'FIETSEN TE KOOP' --

IBRAHIM

Handeltje van m'n vader. Als ie
niet in het koffiehuis zit.

In de tuin wordt Ibrahim omhelsd door zijn moeder LINA (48). *Ibrahim en Laura worden duidelijk verwacht.* Lina heeft traditionele islamitische kleding aan en een hoofddoek om.

LINA

Wat fijn om je eindelijk te zien,
Lamyae.

Laura steekt haar hand uit naar Lina. Ibrahims moeder trekt Laura naar zich toe. Een omhelzing.

Laura glimlacht opgelucht. Dan stapt Ibrahims vader AMER (53) naar buiten. Laura kijkt meteen naar de grond en groet Amer zacht --

LAURA

As-salâmu 'alaykum.

Amer verstaat het niet en een ongemakkelijke stilte volgt --

LAURA (CONT'D)

(nog steeds te zacht)

As-salâmu 'alaykum

IBRAHIM

Ze groet je...

IBRAHIM

Arabisch

Amer bromt naar Laura - *zijn manier van groeten.*

Laura ziet hoe Amer sleept met zijn voet en ook Amer's rechterarm niet meer helemaal goed functioneert.

141

INT. ALKMAAR - HUIS IBRAHIM - WOONKAMER - DAG

141

Een grote salontafel vol zoete hapjes. Ibrahim prevelt een gebed en Laura observeert hem. Ze probeert Ibrahim te imiteren in de handelingen die hij uitvoert.

Vanuit haar ooghoeken ziet Laura hoe Lina wél mee bidt, maar vader Amer niet. Als Ibrahim en Laura klaar zijn kijkt Laura de tafel rond. *Alles ziet er zo lekker uit.* Maar voordat ze kan kiezen wat te eten klinkt er een stem --

ELI

Wow, je bent echt knap..!

Laura kijkt op en ziet SELA (21) en ELI (23) Beiden opgemaakt en zonder hidjab.

Laura is overdonderd door de twee zussen en hun compliment --

LAURA
Hoi... Ik ben Lamyae.

ELI
Kom eens mee.

LINA
Eli...

Laura kijkt even naar Ibrahim - die glimlacht. Hij fluistert naar Laura --

IBRAHIM
Ik denk dat ze je even zonder mij willen spreken.

Laura weet niet wat ze zeggen moet, maar Eli trekt haar al mee naar de keuken.

142 **INT. ALKMAAR - HUIS IBRAHIM - KEUKEN - DAG**

142

Sela schenkt iets fris in glazen. Laura staat onwennig bij het aanrecht terwijl Eli naar Laura kijkt --

ELI
Ib is wel serieus, dat ie jou mee neemt.

Sela drukt Laura een glas fris in haar handen. Laura gloeit helemaal als Eli dit zegt.

SELA
Soms is ie wel iets té serieus op andere gebieden hoor...

Laura ziet dat Sela naar haar hoofddoek kijkt --

ELI
Doe eens af...

Laura is even ongemakkelijk. Ze weet niet wat ze moet doen. Sela ziet het ongemak bij Laura.

SELA
Hoeft niet hoor. Onze kapster in opleiding is geobsedeerd door haar.

Laura bekijkt Eli nu met andere ogen. En voorzichtig schuift ze haar hidjab af en haar prachtige haar komt tevoorschijn.

ELI
Mooi...!

LAURA
Ik wil zelf naar de kunstacademie.
Om te tekenen.

Laura ziet de blik die Sela en Eli wisselen.

LAURA (CONT'D)
Die blik gaven m'n ouders me ook
toen ik dit vertelde.

Sela glimlacht betrappt. Dan een serieuze blik van Eli --

ELI
En wat vindt Ib daarvan?

Laura haalt haar schouders op.

LAURA
We hebben elkaar nog niet *alles*
verteld.

Laura's blik valt op enkele foto's aan de muur. Een jonge Ibrahim die serieus in de camera kijkt in een boksoutfit.

143 **INT. ALKMAAR - HUIS IBRAHIM - SLAAPKAMER IBRAHIM - DAG** 143

Laura zit naast Ibrahim op zijn bed.

LAURA
Ik wist niet dat je bokste?

Ibrahim kijkt Laura vragend aan.

LAURA (CONT'D)
Die serieuze foto in de keuken.

Ibrahim is even stil. Laura heeft moeite om hem te lezen.

IBRAHIM
M'n vader is ehm... Rond die tijd
heb ik moeten leren voor mezelf op
te komen.

Laura schrikt. *Bedoelt Ibrahim nou dat hij geslagen wordt..?*
Ibrahim knikt. Heeft moeite om hierover te praten --

IBRAHIM (CONT'D)
Sinds ik boks durft hij niks meer.

Laura voelt de ongemakkelijkheid die in de ruimte hangt.
Laura gooit het over een andere boeg --

LAURA
Je zussen zijn echt lief.

IBRAHIM

(lacht)

En irritant... Heb jij broers of zussen.

LAURA

Een broertje... Maar hij is heel erg ziek.

IBRAHIM

Oh...

LAURA

Ja... hij is superlief, maar soms zou ik willen dat ik...

Laura durft deze zin niet af te maken. Ibrahim begrijpt het --

IBRAHIM

Soms vergeten mensen dat jij er ook nog bent.

Laura knikt - *ja precies...!* Een verliefde blik tussen Laura en Ibrahim. *Hij weet precies hoe ze zich voelt.*

IBRAHIM (CONT'D)

Je bent een goede moslima. Als het aan mij lag, waren we vandaag nog getrouwd.

Laura's gezicht betreft. *Is Ibrahim nou serieus?* --

LAURA

Wow... trouwen... Ik ehm...

IBRAHIM

Als je niet serieus bent wil ik het graag weten.

Even twijfelt Laura. Dan --

LAURA

Maar... je kent me nog helemaal niet.

Ibrahim haalt zijn schouders op. *Dat maakt toch niet uit?*

Laura durft Ibrahim verder niet meer aan te kijken. Ze ontwijkt Ibrahims vragende blik en snelt de kamer uit.

Terwijl Ibrahims zus Sela Laura verbaasd nakijkt - snelt Laura weg van het huis. Ze vecht tegen haar tranen.

145 **INT. ZOETERMEER - BUS - DAG**

145

Laura zit in de bus als deze stopt voor een halte. Dan klinkt een stem van buiten de bus --

JOYCE (O.C.)

Lau..?

Laura kijkt recht in het gezicht van Joyce - met Ilias naast zich. Die trekt een '*ik kan het ook niet helpen*' blik. Nu heeft Laura het pas door: Joyce ziet haar met hidjab.

Laura duikt weg - maar dan klinkt de stem van Joyce weer --

JOYCE (CONT'D)

Laura..!

Tot Laura's opluchting rijdt de bus weer weg bij de halte en is het enige dat Laura hoort een klap op de zijkant van de bus - afkomstig van Joyce.

146 **INT. ZOETERMEER - OPVANGHUIS DILEK - DAG**

146

Laura zit - gekleed in hidjab - naast Dilek aan een tafel in de keuken. De stem van Joyce klinkt --

JOYCE

Laura, we maken ons gewoon zorgen.

LAURA

Ik heet *Lamyae*...

Nu klinkt de stem van Eric - die naast Joyce zit --

ERIC

Waarom heb je het niet gewoon gezegd van die...

Eric wijst naar Laura's hoofd als Joyce wil helpen --

JOYCE

Hidjab...

Laura kijkt haar ouders aan: *wat had ze hierover moeten zeggen dan..?* Dilek mengt zich nu ook in het gesprek --

DILEK

Ik snap wel dat je ouders geschrokken zijn, Lam.

ERIC

Dit zijn diezelfde gasten die jou misbruikt-

Eric slikt zijn woorden in na een blik van Dilek. *Dit gaat het niet helpen.*

DILEK

Ik denk dat je ouders het vooral
vervelend vinden om er zo achter te
komen.

Laura ziet de teleurstelling op de gezichten van haar ouders.

LAURA

Ik heb voor het eerst het idee dat
ik echt ergens bij hoor. Ik heb
echt ontdekt wie ik ben... Dit is
belangrijk voor me.

Eric schudt verongelijkt zijn hoofd - dan tegen Dilek --

ERIC

Ja, sorry hoor, maar moeten we deze
fase echt heel serieus gaan nemen?
Hoe lang draagt ze dat ding nou?

Laura schiet meteen weer in haar irritatie --

LAURA

Lang genoeg om te weten dat ik meer
aan mijn nieuwe vrienden heb.

Dilek legt een kalmerende hand op Laura's hand. Laura trekt
haar hand meteen weer weg. Dan probeert Joyce de goede vrede
te bewaren --

JOYCE

We hebben een voorstel.

Laura houdt haar blik strak - maar is toch wel benieuwd.

JOYCE (CONT'D)

Papa en ik... we gaan de zolder
leegruimen. Zodat jij je... je
eigen plekje krijgt. We zijn er te
weinig voor je geweest. En daar
gaat verandering in komen.

Laura is even van haar stuk - dit had ze niet verwacht.

JOYCE (CONT'D)

Maar...

LAURA

Er is een maar... tuurlijk.

Laura loopt een standaard riedeltje af --

LAURA (CONT'D)

Avondklok... m'n telefoon wordt
gecheckt en-

JOYCE

Nee... er is geen reden om je niet te vertrouwen.

Opnieuw verbazing bij Laura - *wat is er dan?*

ERIC

Je hidjab... Dat niet meer. Dat is het enige.

Laura is verbolgen - *menen ze dit echt?* - dan stoïcijns --

LAURA

Dat is het enige...

Dan staat Laura op - recht haar rug --

LAURA (CONT'D)

Ik red me prima alleen.

Ook Joyce staat op - kijkt Laura recht aan - probeert niet te breken - maar kan dan de schijn niet meer ophouden --

JOYCE

Ik hoop dat je nooit hoeft mee te maken dat Tawbah doet wat jij ons aandoet.

En die komt aan bij Laura. Laura wacht tot Eric het voor Laura op neemt. Maar als deze hulp uitblijft recht Laura haar rug en loopt zonder iets te zeggen de kamer uit.

147

EXT. ZOETERMEER - PARKJE - DAG

147

IN HET HEDEN heeft Eric een witte plastic zak vast. Hij loopt naast Joyce in het park - een *coffee to go* in haar hand.

JOYCE

Je hebt die Daniel veel geld betaald. Daar mag je iets voor terug verwachten, toch?

ERIC

Zo makkelijk is het niet, helaas...

Joyce blaast nog een keer in haar koffie - alsof ze de woorden van Eric overdenkt - dan --

JOYCE

Weet je dat er het afgelopen jaar dagen waren waar ik niet aan haar heb gedacht.

ERIC

Iedereen gaat hier op een andere manier mee om.

JOYCE

Jij gaat er tenminste als een ouder mee om. Zoals het hoort.

ERIC

We zijn niet streng genoeg geweest.

JOYCE

Ik was niet streng genoeg.

Eric laat een stilte vallen - en stemt toe met de woorden van Joyce. Joyce glimlacht flauwtjes.

Dan pakt Eric de plastic tas en haalt er een oud knuffelkonijn tevoorschijn. Joyce krijgt een weemoedige glimlach op haar gezicht --

JOYCE (CONT'D)

Porkel...

ERIC

We moeten naar de media toe...

Joyce werpt een blik op Eric. 'We..?'

ERIC (CONT'D)

Als een front. Om zo een doorgang te forceren.

Joyce staart peinzend voor zich uit --

JOYCE

Het gaat nu hard klinken wat ik zeg maar...

ERIC

Je wil dat niet..?

JOYCE

Ik weet niet of ik dat kan. Ik had het hoofdstuk Laura... zeg maar afgesloten.

ERIC

Je dochter is geen hoofdstuk, toch?

Eric pakt instinctief Joyce's schouder vast, om Joyce emotioneel over te halen. Joyce trekt haar schouder weer weg - het gebaar stoort haar duidelijk.

JOYCE

Ik wil geen vaderschap en moederschap spelen op tv.

Eric schudt zijn hoofd. Hij snapt Joyce duidelijk niet. Maar dan gooit hij het over een andere boeg --

ERIC

Als Laura terug komt hebben we een
advocaat nodig. Een dure.

De stilte die volgt spreekt boekdelen. Hier hoeft Eric ook
niet veel bij Joyce te verwachten. Hij stopt Porkel weer in
de plastic zak. Alsof hij hiermee ook het plan voor een
gezamenlijk charme-offensief smooit.

148

EXT. ZOETERMEER - HUIS ERIC - DAG

148

Eric staat voor een klein groepje JOURNALISTEN die op de
stoep voor zijn tuin staan --

ERIC

Mijn dochter zit nog steeds in
Koerdistan en bij deze wil ik de
Nederlandse overheid oproepen om er
alles aan te doen Laura terug te
halen.

Het is duidelijk: Eric probeert via een mediaoffensief de
zaak van Laura te forceren.

JOURNALIST BODIL

Waarom wordt uw dochter
vastgehouden..?

ERIC

Mijn dochter is onschuldig. De
overheid moet-

JOURNALIST BODIL

En haar man? Verblijft hij nog in
het kalifaat?

ERIC

Nee!

JOURNALIST MICHAEL

Waar is Ibrahim nu dan?

Eric schrikt. Hij herpakt zich --

ERIC

Laura heeft twee jonge kinderen. Ze
moet weer naar huis.

JOURNALIST BODIL

Wat heeft uw dochter in het
kalifaat gedaan?

JOURNALIST MICHAEL

Heeft de overheid een reden om
Laura niet terug te willen halen?

ERIC

Nee. Mijn dochter heeft niemand
iets misdaan.

JOURNALIST BODIL

Waarom is Laura dan niet allang
weer terug in Nederland?

ERIC

De Nederlandse overheid wil een
voorbeeld stellen en-

JOURNALIST BODIL

Hoe weet je zeker dat ze geen
aanslag komt plegen in Nederland?

Eric staat aan de grond genageld door deze vraag. Compleet
lamgeslagen. Eric's blik zegt alles: *hij had nooit op de
journalisten af moeten stappen...*

149

EXT. ZOETERMEER - HUIS AISHA - DAG

149

IN HET VERLEDEN staat Laura - nog steeds met hidjab - met
haar fiets voor het huis van Nour. Nour is bezig met het
oppompen van haar fietsband.

LAURA

Ik wil m'n ouders echt nooit meer
zien.

NOUR

Misschien kunnen we ruilen?

Nour kijkt tussen het pompen door even op naar Laura.

NOUR (CONT'D)

Ik mag tot m'n achttiende niet eens
samenwonen.

Laura werpt een blik op Aisha, die de twee meiden voor het
raam uitzwaait. Laura zwaait terug, maar Nour negeert haar
moeder.

NOUR (CONT'D)

Kom.

150

EXT. ZOETERMEER - SCHOOL LAURA - SCHOOLPLEIN - DAG

150

We vallen midden in het gesprek dat Laura nog steeds heeft
met Nour --

LAURA

En zijn zussen waren zó lief.

En dan alsof ze Nour een geheim vertelt --

LAURA (CONT'D)
En hij zei dat hij met me wilde
trouwen.

NOUR
Trouwen... wow..!

Dan betreft Laura's glimlach --

LAURA
Maar ik ben weggerend...

NOUR
Huh? Waarom?

LAURA
Ik ben niet helemaal eerlijk geweest.

Een vragende blik van Nour als --

KHADIJA (O.C.)
Is het waar?

Laura en Nour draaien zich om. Khadija kijkt Laura fel aan.
Laura ziet nu ook dat de rest van de meiden in hidjab en
chador zich om haar verzameld hebben.

KHADIJA (CONT'D)
Er gaan verhalen over je.

Laura probeert haar schrik te verbergen.

KHADIJA (CONT'D)
M'n broer zegt dat je met allemaal
gasten hebt... En je bent helemaal
niet geadopteerd.

Laura schiet in de verdediging --

LAURA
Je broer lult.

KHADIJA
Dus het is niet waar.

LAURA
Nee, tuurlijk niet.

KHADIJA
Je hebt op het Roemer gezeten.

LAURA
Ja...

KHADIJA
Wat is het adres dan?

Laura antwoordt duidelijk niet snel genoeg.

KHADIJA (CONT'D)

En je bent fokking Surinaams. Met
je bullshit verhalen.

Laura ziet de blikken van de andere meiden - een
teleurgestelde blik van Nour. Laura is in paniek --

LAURA

Maar ik meende het wel met-

KHADIJA

Je hebt gewoon een fokking kind,
Laur-ra!

Steeds meer mensen verzamelen zich om Laura en Khadija heen.
Laura wil weglopen, maar ze wordt terug gedrukt in de kring.

Khadija komt dichterbij - dreigend - maar wordt dan
vastgepakt door Nour die escalatie wil voorkomen --

KHADIJA (CONT'D)

Is dit een grap voor jou? Vind je
het leuk om ons geloof belachelijk
te maken..?

LAURA

Nee, helemaal niet!

KHADIJA

Ik was erbij toen je bekeerd werd.

Dan lijkt Laura zich meer tot Nour te richten --

LAURA

Maar ik meende het. Dit ben ik nu!

In een reflex grijpt Khadija naar Laura's hidjab --

KHADIJA

Doe die hoofddoek af!

Khadija grijpt echter mis en laat een striem achter op
Laura's gezicht. Laura kijkt geïntimideerd de groep rond.

De enige die medelijden voor Laura lijkt te hebben is Nour.
Maar Nour wordt weggedrukt als ze het voor Laura op wil nemen
en Laura staat er weer alleen voor.

Dan duwt Laura zich een weg door de groep heen en met de
staart tussen de benen vlucht ze naar het fietsenhok.

Laura zit op een bankje. Een druppel bloed valt op de grond.
Ze fatsoeneert haar hoofddoek die door Khadija los is komen
te zitten. Dan staart Laura voor zich uit.

In de verte ziet Laura een stel lopen met een jong kindje. De man en de vrouw lachen. Ze ogen gelukkig. Een verlangende blik bij Laura. *Dit wil ze ook.*

152

EXT. ZOETERMEER - STRATEN - DAG

152

Laura en Ibrahim lopen naast elkaar door de straten van Zoetermeer. Eenzelfde wandeling als op hun eerste date --

LAURA

Ik... wilde gewoon opnieuw beginnen. M'n zieke broertje... mijn ouders die me niet nemen voor wie ik ben... of wil zijn. Maar ik ben dus niet geadopteerd. Mijn vader is Nederlands en mijn moeder... ik ben half-Surinaams.

Laura durft Ibrahim niet aan te kijken - uit angst voor zijn reactie. Ibrahim laat de woorden op zich in werken - dan --

IBRAHIM

Het is goed dat je eerlijk bent.
Bepaalde dingen moet je achter je laten om verder te gaan.

Laura ziet hoe Ibrahim zijn eigen woorden overdenkt. Alsof hij het ook over zichzelf heeft.

LAURA

Ik wil je alles vertellen. Geen geheimen meer hebben voor je.

Laura kijkt Ibrahim aan. *Klaar om alles te vertellen.* Dan --

IBRAHIM

Je zondes zijn iets tussen jou en Allah.

LAURA

Ik wil niet meer hoeven liegen.
Voor niemand... Ben je nog steeds serieus?

IBRAHIM

Ik wil geen tijd meer kwijt zijn aan... *bullshit.*

Ibrahim pakt Laura's hand vast en kijkt haar indringend aan. Voor het eerst kijken Laura en Ibrahim elkaar recht in de ogen. Een blik die minutenlang lijkt te duren. Laura denkt even na over de woorden van Ibrahim - dan --

LAURA

Ik ook niet. Ik wil opnieuw beginnen. Samen met jou.

En dan breekt er een voorzichtige glimlach door op Laura's gezicht. Blij dat Ibrahim haar accepteert voor wie ze is.

153 **INT. ALKMAAR - HUIS IBRAHIM - WOONKAMER - DAG** 153

Laura en Ibrahim staan tegenover elkaar in het bijzijn van zijn hele familie. Zelfs Amer heeft zijn meest nette kleding aangetrokken terwijl een IMAM Laura en Ibrahim toespreekt.

Maar de woorden komen niet binnen bij Laura. Ze heeft alleen maar oog voor Ibrahim.

Dan wordt ze weer door Ibrahim in het hier en nu getrokken als hij naar haar fluistert --

IBRAHIM
We zijn getrouwd...

Een lach breekt door op Laura's gezicht. En terwijl Ibrahims familie klappt voor het kersverse koppel, neemt Ibrahim Laura's gezicht in zijn handen en kust haar op haar voorhoofd - *voor het eerst als man en vrouw.*

154 **INT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - CEL LAURA - DAG** 154

TERUG IN HET HEDEN schrikt Laura op als de deur van de cel wordt OPEN GEGOOID. De kinderen HUILEN door het lawaai - Laura is duidelijk op haar hoede.

Dan stapt de Kolonel de cel binnen en Laura gaat instinctief voor haar kinderen staan. De angst is in haar ogen te lezen.

155 **EXT. ERBIL - HOOFDKWARTIER CTD - BINNENPLAATS - DAG** 155

Laura - nog steeds met een huilende Tawbah en Hamidu op haar arm - loopt over de binnenplaats. Dan valt Laura's blik op de executiemuur. Rode vlekken. Het bloed is nog vers.

De Kolonel zwijgt als Laura ziet hoe drie MANNEN op haar af komen. Dan klinkt de STEM van één van hen die Nederlands praat --

MARECHAUSSEE KOSKAMP
Laura... je gaat met ons mee.

Laura is verbaasd dat ze eindelijk weer Nederlands hoort.

LAURA
Gaan we naar Nederland?

Marechaussee Koskamp knikt. Laura fluistert tegen Tawbah --

LAURA (CONT'D)
We mogen naar huis...

156

INT. Vliegtuig - Nacht

156

Laura wordt onder begeleiding van de marechaussee door het vliegtuig geloodst - nagestaard door de andere REIZIGERS.

De achterste acht stoelen zijn leeg en Laura wordt op één van deze stoelen neergezet.

EEN TIJD LATER is Laura in slaap gedommeld en wordt voorzichtig door marechaussee Koskamp wakker gemaakt --

MARECHAUSSEE KOSKAMP

Laura... we vliegen nu boven
Nederland. In de verte kan je
Eindhoven zien.

Laura drukt haar hoofd tegen het raam en ziet de honderden lichtjes ver beneden zich op de grond.

157

INT. Schiphol - Luchtbrug - Nacht

157

Laura stapt het vliegtuig uit en ziet aan het eind - achter een raam - een man staan. *Is dat nou Eric?*

Maar dan wordt Laura plotseling tegengehouden door enkele POLITIEAGENTEN. Een KALE MAN (BAKKER) steekt zijn hand uit - die Laura uit automatisme weigert --

BAKKER

Laura Hartman..? U wordt bij deze
aangehouden. U mag met ons meekomen.

Een JONGE VROUW (FAY) staat naast de man --

FAY

Laura... ik ben Fay, van Jeugdzorg.

Een teneergeslagen blik van Laura - *ze weet hoe laat het is.*

FAY (CONT'D)

Het is voor iedereen beter als je er
een niet te groot moment van maakt.

Laura kijkt Fay gebroken aan - beseft dan dat er niks anders op zit dan te doen wat ze zegt. Ze geeft Hamidu aan Tawbah en perst er een glimlach uit. Ze omhelst de twee --

LAURA

Jullie gaan met deze mevrouw mee.
Mama moet even iets anders doen...

TAWBAH

Nee... Dat wil ik niet... Mama...!

Fay staat wat ongemakkelijk naast Laura terwijl ze emotioneel afscheid neemt van haar kinderen.

Dan wordt Laura meegenomen door de agenten. Laura vecht tegen haar tranen als Tawbah en Hamidu huilen.

158

INT. SCHIPHOL - GATE - NACHT

158

Eric ziet tot zijn verbazing hoe Laura meegenomen wordt door de kale man. *Waar neemt hij Laura mee naartoe?*

Eric belt Daniel - die nu wél meteen opneemt --

ERIC	ERIC
Laura... is net meegenomen..?	<i>Laura... has just been taken away...?</i>

Stilte aan de andere kant van de lijn. Dan --

DANIEL	DANIEL
Eric. Ik ben bang dat Laura een verzonnen verhaal vertelt.	<i>Eric. I'm afraid Laura is telling a made-up story.</i>

ERIC	ERIC
Wat..?	<i>What..?</i>

DANIEL	DANIEL
Mijn team heeft nooit direct contact met haar gehad. En-	<i>My team never had any direct contact with her. And -</i>

ERIC	ERIC
Je mannen hadden haar toch gesproken?	<i>Your men have spoken to her, haven't they?</i>

DANIEL	DANIEL
Via-via. Maar toen was ze al ontsnapt. En zonder hulp van mijn team is het onmogelijk om de grens over te steken in je eentje.	<i>Indirectly. But by then she had already escaped. And without help from my team, it's impossible to cross the border on your own.</i>

ERIC	ERIC
Wat bedoel je..?	<i>What do you mean?</i>

DANIEL	DANIEL
Laura moet hulp hebben gehad van...	<i>Laura must have had help from...</i>

Daniel laat de rest van de zin in de lucht hangen. Samen met Eric vermoeden wij het antwoord: *Laura is geholpen door IS.*

159

INT. GEBLINDEERDE AUTO - NACHT

159

Laura zit op de achterbank van een geblindeerde auto - op weg naar de gevangenis. Laura vecht tegen haar tranen - maar dan breekt ze, compleet in stilte. *Zijn het krokodillentranen?*

160

INT. STUDENT HOTEL - HOTELKAMER - NACHT

160

IN HET VERLEDEN zit Laura tegenover Ibrahim op de grond van de hotelkamer.

In het midden staat een plastic bakje friet. Om beurten wriemelen ze een slap frietje uit het bakje.

IBRAHIM

We moeten het nog hebben over de bruidsschat.

LAURA

Ik hoef niks.

IBRAHIM

Je moet iets bedenken.

LAURA

Moet je dat niet voor de bruiloft bespreken.

IBRAHIM

(lacht)

Je kent sommige gebruiken beter dan ik. En alles wat je nog niet weet, ga ik je leren. Binnenkort ken je de Koran uit je hoofd.

Laura gloeit van trots, denkt dan even na --

LAURA

Ik weet nog wel iets. Als bruidsschat.

Laura staat op en steekt haar hand uit - Ibrahim komt overeind en de twee omhelzen elkaar.

LAURA (CONT'D)

Je mag me nooit-nooit-nooit verlaten.

Laura kijkt Ibrahim aan. *Ze meent het.* Dan knikt Ibrahim. *Beloofd.* Laura en Ibrahim omhelzen elkaar innig en blijven zo een poos staan. *Alsof ze elkaar nooit meer zullen loslaten.*

161

INT. SCHIPHOL - GATE - NACHT

161

WEER TERUG IN HET HEDEN belt Eric nog steeds met Daniel --

DANIEL (O.S.)

Je dochter heeft je voorgelogen.
Ze vertelt iets dat ze uit haar hoofd heeft geleerd.

DANIEL

Your daughter has lied to you. She feeds you something she has learned by heart.

Even is Daniel stil - dan de mokerslag --

DANIEL (CONT'D)

Ze beschermt hem... Volgens
mijn informatie leeft Ibrahim
nog.

DANIEL (CONT'D)

*She's protecting him...
According to my information,
Ibrahim is still alive.*

Compleet verdoofd laat Eric zijn telefoon zakken. Het enige
dat in zijn hoofd lijkt te zitten zijn de leugens van Laura.
Kan hij zijn dochter wel vertrouwen..?

== EINDE AFLEVERING 1 ==